

Veelgeliefden,

in de gebeurtenissen van de blindgeborene heeft sint Jan weer een schitterend verhaal opgetekend, waarin hij vertelt wat er gebeurd is, maar tegelijkertijd in die gebeurtenissen de diepere werkelijkheid weet aan te geven die ook nu nog voor ons van belang is. Juist in het evangelie van sint Jan is het evangelie van twee duizend jaar geleden hoogst actueel geworden voor ons leven van elke dag.

Het evangelie gaat over blindheid en kunnen zien; over ogen hebben maar niet willen zien; over kijken en niet kunnen zien. Terwijl de ogen van de blindgeborene geopend worden, gaan ook zijn geestelijke ogen stap voor stap open, waardoor hij Jezus tenslotte als de Mensenzoon, van God uitgegaan, kan belijden. Gelijktijdig komen we een groep joden tegen die wel ogen hebben maar niet willen zien en zich steeds meer blind staren op een detail wat ze niet zint, waardoor ze menen niet verder te hoeven kijken dan wat ze zelf willen zien. Op deze manier komt Jezus tot de uitspraak: *Tot een oordeel ben Ik in deze wereld gekomen, opdat de niet-zienden zouden zien en de zienden blind worden.* Elders zegt Jezus dat Hij niet is gekomen om te oordelen, want het oordeel ligt in de wijze waarop wij reageren op de ontmoeting met de Heer.

Het loont de moeite om de gehele tekst opnieuw te lezen vanuit het perspectief van het zien. Er zijn verschillende manieren om te zien. Vaak zien we wat we willen zien en zijn afgesloten, blind, voor wat niet met onze voorstelling overeenkomt. Zo paste Jezus niet in de voorstelling van de toenmalige joden. Het is niet altijd makkelijk om onze ogen volledig open te doen voor de werkelijkheid, om onze oogkleppen af te leggen en de balken van vooroordelen en verwachtingen uit onze ogen te verwijderen. Dat geldt voor het kijken met onze lichamelijke ogen, dat geldt nog meer voor het kijken met onze geestelijke ogen. Toch is het noodzakelijk dat we leren kijken met de ogen van het geloof, met de ogen van God. In de eerste lezing zei de Heer tot Samuël: *God ziet niet zoals een mens; een mens kijkt naar het uiterlijk, maar de Heer naar het hart.* (1Sam. 16,7)

Die verschillende manieren van kijken en blind zijn komen we in onze tijd nog steeds tegen. Kijken we bijvoorbeeld hoe mensen omgaan met de Kerk. De een kijkt er naar als naar een machtsinstituut waarin bepaalde bisschoppen of kardinalen er alleen op uit zijn meer macht te verkrijgen en in een soort samenzwering hun eigen visie willen doordrukken. De Kerk wordt gezien als een zuiver menselijk instituut maar gelijker tijd worden er bovenmenselijke eisen aan gesteld! En zo wordt de ene krant na de andere volgeschreven door mensen die kijken en niet kunnen of willen zien. Weet u wat me altijd zo verbaasd? Dat mensen buiten de Kerk zo goed weten wat er in de Kerk moet gebeuren. Zo ook de joden in het evangelie van deze dag. Die wisten precies wat Jezus had moeten doen om de blindgeborenen op een juiste en gepaste wijze te genezen.

Voor binnenwereldse ogen is de Kerk een groep van zwakke en zondige mensen, een gemeenschap die allang ten onder had horen te gaan. In een gesecculariseerde wereld is er geen plaats voor mensen die God centraal willen stellen en Christus navolgen.

Vanuit het geloof is de Kerk echter het Lichaam van Christus dat wij niet in de hand hebben of naar onze hand kunnen zetten omdat het steeds opnieuw geboren wordt en niet gemaakt. Wij bidden dat niet onze voorkeur maar de inspiratie van de Heilige Geest de overhand heeft bij de keuze van bijvoorbeeld een bisschop of de paus. Wij geloven en vertrouwen dat die Heilige Geest zijn kandidaat naar voren weet te schuiven. We weten dat het een mens is, geen engel. Een mens van vlees en bloed met goede en minder goede eigenschappen, kwaliteiten en talenten. Maar wij geloven en vertrouwen dat deze paus en deze bisschop de man zal zijn die wij op dit moment nodig hebben. En daarom gaat al onze liefde naar hen uit. Zij zijn een groot geschenk voor ons en we zullen dat zien als we met geestelijke ogen durven te zien.

In het heilig doopsel heeft Christus ons de ogen geopend. Daarom worden we uitgenodigd onze ogen te openen en te zien wat God in deze tijd met ons en met de Kerk voor heeft. Maar passen we op dat de laatste woorden van Jezus ook op ons van toepassing zijn. Ze zijn gericht tot mensen die meenden te zien: *Als ge blind waart, zoudt ge geen zonde hebben, maar nu ge zegt: wij zien, blijft uw zonde.* De uitleg van die woorden hoorden we in de tweede lezing; *Eens waart gij duisternis, nu zijt gij licht door uw gemeenschap met de Heer. Leeft dan ook als kinderen van het licht.* (Ef. 5,8) Beleven wij deze dagen als kinderen van het licht en zien wij vol verwachting uit naar de grote gave die God ons in onze opgang naar Pasen wil geven.